

Maksimov:

Materi.

1.

*Kot solnčni žarki v majskej jutru
sijale twoje so oči,
obsevan od ljubezni twoje
živel sem svoje mlade dni.*

*A danes zrem, kako ugaša
življenje v dragih teh očeh,
in skrivno vest se mi oglaša,
če bil sem luč jím v mračnih dneh?
Pogledi trudni twoji, mati,
mi v duše dno prodirajo,
ljubeče — kakor ob slovesu —
po meni se ozirajo.*

2.

*Roka, ki skrbnó vodila
po stezáh me je nevarnih,
vela, trudna je od dela,
vsa tresoča od trpljenja
in življenja dni viharnih.*

*Mati zdaj nikogar nima,
ki bi nanj se naslonila.
Deca njena v svet odšla je,
ona k zemlji se sklonila —
kam namerjaš, ljuba mati?*

Ivan Albreht:

Sredi polja.

*Sredi polja clrobna ptička
pesem ivrgoli,
o veselju SDOJem peoa
in o sreči mladih dni.*

*Tam za poljem, za prostranim,
dete se solzí:
križ lesen na soeiem grobu,
pod gomilo mati spi.*

*Solnčni soit razlit po polju
in razlit je po grobeh,
z istim zlatim žarotn sveti
o žalost, bol, radost in smeh.*